

[Panait Cerna](#) | [Versió original](#) | [Versió MP3](#)

A LA COVA

(Versió de Radu P. Giurgiu i J. Porcar)

Per les voltes foscants

Lleneguen silencioses llàgrimes,

I sembla que acaramullant-se vénen

Des d'immenses deus llunyanes.

Misteriosos manyocs d'aigua

Un llarg camí d'anys recorren,

Tenaçment traspuen i corquen

Les llòbregues i fràgils voltes.

Però aquest degoteig persistent

En columnes ha quallat finalment:

L'etern llagrimaig de la cúpula,

Ans la sosté que l'enruna.

Així sempre, llàgrimes no assecades

han amarat les nostres ànimes,

I sota incomptables tempestes

La nostra vida ha fremit...

Però avui, quan ciclons brutals

Podrien per fi ensorrar-nos,

Nosaltres els capegem impassibles

I gairebé trenquem a cantar.

Una ànima jove ens posseeix

I cap al cel ens empeny —

Dels patiments a penes resistits

En vam fer cuirasses de ferro.